

Περιθώρια αισιοδοξίας για την εθνική ομάδα !

Σε ότι αφορά το 2-2 που απέσπασε η εθνική στη δύσκολη έδρα της Βοσνίας, έχουμε να πούμε πως το θετικό δεν είναι απλά και μόνο ο ένας πολύτιμος βαθμός που πήραμε.

Άλλωστε ο δρόμος της πρόκρισης είναι ακόμα μακρύς και, όπως εμείς πήραμε εκεί αυτό το 2-2, μπορεί κάλλιστα να έρθει και η Βοσνία στην Ελλάδα και να πάρει και αυτή μια ισοπαλία, ενώ θεωρώ πως θα είναι και η Φινλανδία στο παιχνίδι της πρόκρισης.

Το πρώτο θετικό που είδαμε λοιπόν στο παιχνίδι είναι ότι, παρά το 2-0 που έγινε νωρίς και το πατατράκ που είχε πάθει η ομάδα στα πρώτα 20 με 30 λεπτά, παίκτες και προπονητής δεν πανικοβλήθηκαν ούτε έριξαν λευκή πετσέτα, όπως πιθανότατα θα συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια.

Το δεύτερο θετικό, που «χρεώνεται» στον Αναστασιάδη» είναι ότι η ομάδα- αν και γενικά μικρών τεχνικών δυνατοτήτων- άρχισε επιτέλους να παίζει στοιχειωδώς πιο κανονικό ποδόσφαιρο σε σχέση με την εποχή Σάντος, Σκίμπε κλπ. Δηλαδή να κάνουν το ένα-δύο, κανέναν αυτοματισμό, να σουτάρουν και να τρέχουν περισσότερο...

Το άλλο που οφείλεται στον Αναστασιάδη είναι φυσικά η αντίδρασή του από τον πάγκο μετά το 2-0 και το χάος του πρώτου μισάωρου. Διότι πολλά μπορείς να πεις διαχρονικά γι'αυτόν, αλλά σε καμία περίπτωση ότι δεν το παλεύει και ότι αδρανεί στον πάγκο.

Στο συγκεκριμένο παιχνίδι λοιπόν ο Αναστασιάδης διόρθωσε τη λάθος διάταξη με την οποία παρέταξε αρχικά την ομάδα, κάνοντας τις εξής αλλαγές: Έβγαλε τον Ζέκα από τα χαφ που ήταν «καρμανιόλα» και τον έβαλε δεξί μπακ. Έβαλε τον Μασούρα στο δεξί άκρο και έβγαλε τον μέτριο Μπουχαλάκη. Έβγαλε τον

απομονωμένο Δώνη από σέντερ φορ και τον πέρασε στο αριστερό άκρο και τελικά έπαιξε με δύο σέντερ φορ, Κουλούρη (βγάζοντας έξω τον ανύπαρκτο Μπακάκη) και Κολοβό.

Θα πρέπει βέβαια να πούμε και ένα μεγάλο ευχαριστώ και στον Ολλανδό διαιτητή ο οποίος έδωσε αρχικά ένα πολύ αυστηρό πέναλτι με το οποίο μπορέσαμε και μειώσαμε με τον Φορτούνη, αλλά και μια ανύπαρκτη κόκκινη κάρτα στον Βόσνιο Πιάνιτς που θα έπρεπε να τιμωρηθεί μόνο με κίτρινη. Χωρίς αυτές τις αποφάσεις, λογικά η ισοφάριση δεν θα μπορούσε να έρθει...

Η δε άμυνα των Βόσνιων είχε δείξει ακόμα και στο πρώτο μισάωρο που ήμασταν σε αποσύνθεση πως δεν στέκει καλά, αφού και σε αυτό το διάστημα μπορέσαμε και τους βγάλαμε δύο φάσεις. Μετά το 2-1 φάνηκε να μένουν και από δυνάμεις, με αποτέλεσμα η ομάδα μας (που παρά την υπεροχή της δεν είχε φανεί ιδιαίτερα απειλητική) να κυριαρχήσει και να πιέσει για την ισοφάριση.

Οι Βόσνιοι έχασαν και μια καλή ευκαιρία να κάνουν στην κόντρα το 3-1 και τελικά η μπάλα τους τιμώρησε με το γκολ του σχεδόν ξεχασμένου Κολοβού που είναι ο παίκτης που περιμέναμε λιγότερο να τους κάνει τη ζημιά !

Αν είχε λίγη ώρα ακόμα η Ελληνική ομάδα θα μπορούσε να φτάσει και στη νίκη, καθώς οι Βόσνιοι ήταν τόσο κουρασμένοι που δεν μπορούσαν να κυκλοφορήσουν καθόλου τη μπάλα και ήταν ταμπουρωμένοι στα καρέ τους !

Κορυφαίοι από Ελληνικής πλευράς ήταν για εμένα Φορτούνης (παρότι προς το τέλος κουράστηκε) και Σάμαρης. Αν στα επόμενα παιχνίδια μπουν στην ομάδα μας και ο Μανωλάς και οι πιο τεχνίτες Πέλκας και Μάνταλος- ίσως και ο Χριστοδουλόπουλος- υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης που μπορούν να μας κάνουν να αισιοδοξούμε.

Οι Βόσνιοι είναι αρκετά τεχνική ομάδα (τουλάχιστον περισσότερο από τη δική μας) αλλά έχουν πολλά προβλήματα να λύσουν και ειδικά στην άμυνά τους...

